

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unŭ anŭ 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate

Pe anŭ 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ L.

SĚ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sortări nefrancoate nu se primează. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

N°. 281.

Duminică, 20 Decemvre.

1887.

Cătră cetitorii „Gazetei Transilvaniei“!

În puține zile se'implinescŭ 50 de ani, de când „Gazeta Transilvaniei“ luptă pentru lățirea culturii române, pentru libertatea și drepturile poporului românŭ.

Pe timpulŭ celei mai cumplite prigoniri a neamului românescŭ, „Gazeta Transilvaniei“ a arboratŭ în mijloculŭ valoroșilorŭ comercianți români de odinioară din Brașovŭ drapelulŭ redesteptării naționale.

Cinci-șeci de ani de muncă, de grele și de neurmate lupte pentru înălțarea și prosperarea românismului se'implinescŭ.

Generațiunea vechiă și generațiunea cea nouă și-au datŭ mâna, au pusŭ umărŭ la umărŭ, pentru realizarea marelŭ opere a redesteptării și a liberării poporului românŭ asupriŭ.

Lucratŭ au toți cu însușeșire bărbătească și cu statornicie sub drapelulŭ sfântŭ arboratŭ de „Gazeta Transilvaniei“ și urmândŭ devisei nemuritorului bardŭ naționalŭ: „*Uniți-ve în cugetŭ uniți-ve 'n simțiri!*“

Și munca lorŭ a fostŭ încoronată de succesŭ.

Unde eramŭ acum cinci-șeci de ani și unde suntemŭ astăzi! De s'a ridicatŭ spiritulŭ poporului românŭ, de s'a întăritŭ conștiința lui națională, de s'a pusŭ temelie la cultura lui națională, cine va susține, că la această lucrare mărăță națională n'a avutŭ pôte cea mai însemnată parte țiarulŭ nostru, care a mersŭ totdeauna înainte cu lumina pe cărările întunecose ce trebuia să le străbatemŭ?

Credincioși devisei ce și-au ales'o fi nobili și devotați ai națiunii în lupta pentru eliberarea și redesteptarea națiunii române, amŭ făcutŭ totŭ ce în putință ne-a statŭ, pentru ca țiarulŭ nostru să pôte corăspunde câtŭ mai multŭ greii sale chiamări.

Nu ne-amŭ datŭ îndărătŭ dinaintea nici unei greutăți, gata amŭ fostŭ a aduce ori-ce jertfă, și decă în timpuri mai multŭ ori mai puținŭ favorabile, prin cari amŭ trecutŭ, nu amŭ pututŭ să facemŭ mai multŭ pentru țoia noastră decătŭ amŭ făcutŭ, cauza a fostŭ firma noastră hotărîre de a păstra în tôte împrejurările independența noastră.

Astfelŭ, trebuindŭ să cucerimŭ țărâmulŭ pasŭ cu pasŭ, amŭ înaintatŭ încetŭ, dăr sigurŭ, și abia astăzi, după cinci-șeci de ani de muncă, ne vedemŭ în pozițiune de a realiza, cu încordarea tuturorŭ puterilorŭ noastre, cea mai ferbinte dorință a neuitatului și de fericită memoriă editōrŭ alŭ țiarului nostru Iacobŭ Mureșianu, ca *se avemŭ și propria noastră tipografie.*

Incepândŭ cu țina de 1 Ianuarie 1888 „Gazeta Transilvaniei“ se va țipări în propria noastră tipografie.

În modulŭ acesta ni se dă putință de a aduce modificări și îmbunătățiri în partea tehnică și redacțională a fōiei noastre.

Facemŭ tôte acestea, fără a cere însă și din partea publicului să facă mai mari jertfe. „Gazeta Transilvaniei“ va apăre și dela 1 Ianuarie 1888 încolo totŭ în condițiunile de până acum ale abonamentului și anume:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl., pe șese luni 6 fl., pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei luni 10 franci, pe șese luni 20 franci, pe unŭ anŭ 40 franci.

Aducândŭ această la cunoștința cetitorilorŭ noștri, îi asigurămŭ, că nu ne vomŭ abate din calea ce-o străbatemŭ acum de jumătate de seculŭ, ci că vomŭ lupta și în viitorŭ cu îndoită putere și cu același devotamentŭ pentru apărarea, ridicarea și întărirea românismului.

Și ca să putemŭ contribui cu efectŭ la realizarea aspirațiunilorŭ noastre îndreptățite naționale în această monarhie, vomŭ stărui înainte de tôte să ținemŭ susŭ și să păstrămŭ nepătatŭ steagulŭ solidarității noastre naționale, alŭ unirei și alŭ buneii înțelegeri între toți factorii poporului nostru.

Suntemŭ tari în convingerea, ca toți cei ce cugetă sincerŭ și curatŭ asupra chiamării Românului în aceste critice timpuri vorŭ pune cu noi umărŭ la umărŭ și astfelŭ vomŭ merge cu toții înainte, dăr numai înainte, cu unanima strigare:

Dumnezeu și dreptulŭ nostru!

Redacțiunea.

Brașovŭ, 19 Decemvre 1887.

Concentrările de trupe se continuă.

Etă de ce situațiunea devine din ce în ce mai critică și mai încurcată.

Astăzi ni se anunță și concentrări de trupe rusești în Basarabia și se asigură, că speranțele în susținerea păcii perdŭ totŭ mai multŭ țărâmulŭ.

Se credea, că contele Șuvalov, ambasadorulŭ rusescŭ din Berlinŭ, va aduce lumii agitate de șgomotulŭ țilelorŭ din urmă orecare liniștire. Dăr acum se telegrafiază din Berlinŭ, că Șuvalov n'a avutŭ nici o misiune specială, n'a dusŭ cu sine la Berlinŭ acelŭ autografŭ alŭ țarului dela care se aștepta îmbunătățirea situațiunii.

Asemenea se vorbea, că ambasadorulŭ germanŭ dela Petersburg a fostŭ însărcinatŭ a duce unŭ autografŭ, alŭ împăratului Wilhelm, țarului. Ađi se desminte și această scire.

Lucrurile rămânŭ prin urmare totŭ acolo unde au fostŭ, afară de măsurile militare, cari se mărescŭ și se estindŭ pe fiecare țdi mai departe.

Caracteristică este în aceste împrejurări conglăsiunea presei rusești și franceze, după care concentrările de trupe rusești se facŭ numai pentru a face cu neputință o răscolă eventuală în Polonia. Aceste explicări însă nu află nici unŭ creșmântŭ în Germania și în Austro-Ungaria.

„Post“ din Berlin declară afirmările acestea ale țiarelorŭ ruso-franceze de nefundate. Polonii, țice țiarulŭ berlinesŭ, arŭ bate cu pietri pe acela, care ar voi să-i seducă acum a se rescula, dăr statulŭ majorŭ rusescŭ caută pretexte pentru a masca marșulŭ strategicŭ alŭ oștirilorŭ țarului. Unŭ simptomŭ de rășboiu este și grabnica construire a liniilorŭ ferate laterale la granița prusiană și austriacă, prin trupe rusești.

Intr'aceea începŭ să se încurce lucrurile și la medăđi. În Serbia a isbucnitŭ erășl o crisă ministerială. Semnŭ că p'acolo fierberea e mare.

Ce-i dreptŭ, crisa s'a născutŭ din neînțelegerile dintre partide, dăr e mai multŭ ca probabilŭ, că suntŭ în joacă și influințe puternice din afară. Coalițiunea dintre liberalii lui Risticŭ și dintre radicali s'a disolvatŭ și se așteptă venirea la putere a unui ministeriu curatŭ radicalŭ.

E mare întrebare decă radicalii vorŭ observa totŭ acea politică precaută în afară, ce a purtat-o cabinetulŭ Risticŭ, și la din contră cine garantăză, că nu se vorŭ nasce cele mai mari inconveniente din certele partidelorŭ sêrbesci? În totŭ casulŭ ele nu vorŭ contribui la întărirea pozițiunii regelui Milanŭ, ceea ce în timpulŭ de față pôte complica în modŭ periculosŭ situațiunea din peninsula balcanică.

În România spiritele suntŭ asemenea fôrte agitate, și decă se va adevări că Rusia concentrează trupe la Prutŭ, se redică nori grei și pe firmamentulŭ politicŭ alŭ acestei țeri și va trebui ca bărbații de statŭ românŭ să se încorde tôte forțele lorŭ intelectuale și să pună în cumpănă totŭ patriotismulŭ lorŭ spre a feri țera de pericolele amenințătore.

Neliniște și nesigurantă la medăđi ca și la medăđ-nopte și înarmări și cheltuieli nebune în tôte părțile. Acestă este moștenirea ce o lasă anulŭ celŭ vechiu lumii europene.

Austro-Ungaria-Rusia-România.

Sub acestŭ titlu „Figaro“ publică unŭ articolŭ, din care estragemŭ următorele:

Cu tôte că destinderea ce amŭ pututŭ constata se accentuează, Austria urmăză a'și lua măsurile de precauțiune. Din isvorŭ ca totulŭ sigurŭ ni-se scrie, că regimentulŭ de geniu în garnizónă la Viena a plecatŭ la Przemysl pe frontieră; unŭ regimentŭ de artilerie a urmatŭ așdona țdi, pe când regimentele de infanterie No. 55. 10 și 21 au primitŭ ordinulŭ a fi gata de plecare la Crăciunŭ, și o repetămŭ, aceste sciri suntŭ sigure.

Contele Kalnoky, cum se vede, a sfârșitŭ prin a

vede că este trebuință a se lua măsuri; și nu este numai țărâmulŭ militarŭ pe care manevrează acum Austria, ci și pe țărâmulŭ diplomaticŭ, silindu-se a'și crea alianțe în peninsula balcanică. Bulgaria va merge, negreșitŭ, cu Austro-Ungaria, de va rămâne pe tronŭ prințulŭ Ferdinand. Serbia se află în momentulŭ de față în mânele partidului ruso filŭ. Însă cu unŭ suveranŭ, care înțelege parlamentarismulŭ după chipulŭ regelui Milanŭ, încă totulŭ era cu putință, și în loculŭ d-lui Risticŭ, ni-se pare că amŭ ave oșei-care grijă asupra duratei ministerului sêu. Muntenegrulŭ e rusŭ, cu desăvêșire rusŭ; și în țina bătăliei va merge cu țarulŭ.

Rămâne dăr România și această este aliațulŭ celŭ mai însemnatŭ de alŭ avé cu sine. Miculŭ regatŭ pôte pune pe piciorŭ o armată de 150,000 omeni și se știe câtŭ prețuesce soldatulŭ românŭ prin isbândile ce a săvêșitŭ alături cu Rușii la Plevna...

Intr'unŭ articolŭ de fondŭ, „Times“ din Londra publică următorele în privința alipirii României la alianța puterilorŭ centrale:

S'a vorbitŭ multŭ despre existența unui tractatŭ formalŭ între Austro-Ungaria și România. Adevêrulŭ este, credŭ, că atunci când d. Brătianu s'a dusŭ la Friedrichsruhe acum patru ani, România a intratŭ în alianța Europei centrale. Stipulațiunile acestui tractatŭ erau că, în casulŭ unui rășboiu între Rusia și Austro-Ungaria, în care și Germania ar lua parte, România va pune în linie 150,000 de omeni și va lua îndată ofensivă.

Dăr pentru că nu era avantajosŭ d'a aduce unŭ astfelŭ de tractatŭ înainte Camerei, s'a stabilitŭ înțelegerea ca acțiunea României, când rășboiulŭ ar isbucni, să ia forma unei declarații de neutralitate însoțită de mobilizarea oștirii, și această mobilizare ar fi dăr sigurŭ privită de către Rusia ca unŭ *casus belli*.

În planulŭ austriacŭ de companie, s'a contatŭ pe România ca să trecă Prutulŭ pe la nordulŭ Moldovei, să înainteze spre Kiev și să atace pe la spate armata rusescă. Este probabilŭ că nu s'a făcutŭ nici o schimbare în fondulŭ învoielei primite de d. Brătianu.

„Pester Lloyd“ salută cu bucurie această scire despre considerabila întărire ce obține prin

acésta alianța de pace, dér amintesc răspunsul ce l'a dat d'ună ministru român de esterne la o interpelare, că România își are mâinile libere, n'a înțrât în nici o alianță. De aceea d'ice f'ia pestană, se nu se dea pré mare credéméntu nici diplomatului anonim a lui „Times,” nici vorbelor ministru român de esterne. România va fi destul de vicleană, ca se nu 'și lege mâinile, și în castu de r'șboiu se va pune pe partea care'i oferă mai multe advantage, d'ic' unele foi.

Prietenia ruso-francesă.

Diarul francesu „Patriote” scrie următoarele:

„Cum se scie, clubul „Saint-Simon” din Parisu e visitat de savanți, funcționari înalți, publiciști, filozof și istorici de primul rang, cari nu se prea lasă a fi apucați de entusiasmu.

„Cu ocazia concertului rusescu, care s'a dat în acestu club de curéndu, artiștii au esecutat imnul național rusescu în mijlocul unei emoțiuni generale. Tota sala se ridicase încordată și plină de respectu. Când încetase ultima notă, isbucni unu împătrit aplausu, care nu s'a curmat decât în momentul, când ambasadorul rusu, baronul Mohrenheim, a făcutu semn că vré se vorbescă.

— „Domnilor, d'ice elu, înțelegu bine că omagiale d-v'ost'ra sunt adresate unuia, care stă mai pe susu de mine. Vi le primescu cu o deosebită fericire în numele M. Sale Țarului.”

„E lămurit — urmész „Patriote” — că între ambele popore, francesu și rusu, trebuie se domnescă unu curentu simpaticu foarte adencu, pentru ca o adunare în deobște atât de rece și de liniștită se se p'otă entusiasma. Vorbim de simpatie. Când însu unu sentimentu atinge unu gradu atât de înaltu, atunci e mai mult decât o simplă simpatie.”

SCRILE DILEI.

Ni se scrie din *Codlea*, în 17 Decemvre v. 1887: „Comuna noastră după pozițiunea ei este espusă nu arare-ori unor furtunilor teribile. În primăvera anului acestuia se lasară în mai multe rânduri asupra noastră grele furtunilor, causându creștinilor noștri celoru mai s'ermani însemnate daune, de cari nu rămaseră scutite nici edificiile noastre confesionale, ca biserica și școala, nici stoborul dela cimitirul nostru. Stoborul dela cimitiriu din fața bisericei în lungime de vr'o 30 metri, deși era numai de vr'o câțiva ani făcutu, a fostu scos din pământu și aruncat la o depărtare considerabilă. Astăzi în 17 Decemvre v. pe la 1 oră după miezul nopții, în urma unei ploii torențiale, se lasă asupra noastră érašii o furtună, cu multu mai teribilă ca cele trecute. Omenii deșteptați din somn prin furia furtunei, carea rupea ferestrelor, oblonele, coperisele caselor, grajdurilor și ale șurilor, precum și stoborele și arborii, se umplură de o panică f'rică!! Țiglele, scocurile și șindilele sburau prin aeru. Furtuna a durat până la 10 ore a. m. causându cu deosebire creștinilor noștri érašii multe daune, de care și acum edificiile noastre confesionale n'au rămas scutite, aruncându jos érašii furtuna multe țigle de pe coperișu. Spaima acésta o vomu ține minte în tota viața.”

—x—

Nisce făptuitorii necunoscuți au aprinsu 24 caré de fenu ale Evreului Weiss Mendel din *Ormenișul de Câmpia* și 3 clăi mari de fenu și unulu de otavă ale Evreului Rozman Jakab din *Mociu*. Paguba acestui din urmă se socotesce în 600 fl. v. a.

—x—

Sânmartinul de Câmpia este o comună mare românească, în care abia decă se află 1—2 familii ungu rescu. „Koloszvar” scrie despre acești „strănepoți ai Romanilor,” că „din cauza sentimentelor lor patriotice, nu erau de locu mulțamiți cu primăria (nu cumva primarul o fi fostu vre unu patriotu de contrabandă?) și de aceea cerură dela solgăbirul că se ordone votisare pentru alegerea unor noi membri la primăria. Așa s'a și făcutu. Alegătorii se duseră la unu Valahū, care scia scrie, și-lu rugară se le gătescă biletele de votisare, dictându-i totodată și numele candidaților lor. „Viclenul Valahū” a zimbitu una bună și apoi s'a apucat se scrie, dér pe bilete n'a pus numele dictate de votisanți, ci chiar din contră, a însemnatu numele acelora, pe cari votisanții nu-i voiau. După sévșșirea votisării secrete bieții omeni se pomeniră, că cele mai multe voturi le-au câștigat tocmai aceia, pentru cari ei n'au votat de locu. Din incidentul acestei păcălituri, se d'ice, că omenii din *Sânmartinul de Câmpia* și-au pus de gându a-și trimitte copiii regulat la școala, pentru ca la timpul seu se nu fiă și ei păcăliți. — Hotărșirea poporenilor e de laudat, dér ce privește păcălêla, nu cumva e la mijlocu vr'o șiretenia „patriotică”?

—x—

Recitatorul Staufen, despre care amu comunicat că va ține o prelegere în sala hotelului Nr. 1 din locu, a venit acum din Bucovina și România, unde atât în Cernăuți, câtu și în Iași și în Bucurescu a ținutu prelegeri, spre deplina mulțamire a publicu. Diare însemnate ca „Neue freie Presse,” „Presse,” „Neues Wiener Tagblatt,” „Deutsche Kunst und Musik-Zeitung,” „Wiener Allg. Zeitung,” „Wiener Tagblatt,” „Konstitutionelle Vorstadt-Zeitung” etc. scriu în modu foarte măgulitoru despre talentul declamatoric al d-lui Staufen. Repertoriulu recitațiunilor sale e foarte bogat. „Bukarester Tagblatt” scrie despre recitațiunea d lui Staufen în Iași, ținută în sala „Amicii artelor,” că a fostu viu aplaudat de publicu, care a fostu aproape întregu român.

—x—

Filiala kulturegyletistă din *Clușiu* a ținutu la 27 Decemvre n. adunarea generală. Isprava: tufa de Veneția. De asemenea a ținutu adunare filiala kulturegyletistă a comitatului Hunedóra. Isprava: altă tufa de Veneția. Adecă pardonu! aci a propus inspectorulu scolaru Rheti 150 fl. pentru înființarea unei grădinu de copii în Peșeuș, Cristuri și Cerna. Comitetulu a propus ca, în locu de grădinu de copii permanente, care sunt antipatice poporului, se se înființeze mai bine grădinu de copii pentru v'are, anume în: Peșeuș, Cristuri, Livadia, Puiu, Hosdate, Bancea mică, Geoagiulu de josu, Cugiru, Baia de Crișiu, Băești, Selașulu de susu, Zeicanu, Cerna, Peșteana, Silvașulu de josu și de susu, Récăștia, Rapold, Hêreu, Jeledința, Becia, (Korbatvicz?). Pentru întreținerea acestor grădinu de copii se cere câte o subvențiune de 50—80 fl. Pentru grădina de copii permanentă din Petroseni s'au votat 250 fl. subvențiune anuală. S'au mai cerutu și 500 fl. cheltueli de construcțiune. Pentru înființarea de grădinu de copii permanente

se se ceră Kulturegyletului ardeleanu 400 fl. pentru Deva, câte 200 fl. pentru Orăștia, Hunedóra și Simeria. Pentru Ilea Mureșiană e necesară o școala de fete, ér de nu se va puté face acésta, atunci e de dorit o înv'etătore de lucru în Deva, precum și în Hêreu și Hosdate. În Linjina se se așede unu preot catolicu. Pentru construirea unei biserice (calvinescu) în Bancea mică se propune suma de 500 fl. — Nu-i așa că facu multe într'o ții Kulturegyletistii? Resultatul va fi: strașniculu fiasco!

Literatura Astra

de Dito și Idem

(M. S. Regina României și D-na M. K.)

1 Volumu în 8°, hârtie și tiparu elegantu, de vânzare la Librăria editore

Sococ & C-ile Bucurescu

și la toți corespondenții ei din țeră și străinătate.

Prețulu pr. exempl. 6 lei.

Odobescu A. I.

Scrieri literare

3 volume în 8°, de aproape 110 c'ole, Lei 30; de vânzare la Librăria editore

Sococ & C-ile Bucurescu

și la toți corespondenții ei.

O scurtă privire

peste viața și faptele Teologilor români centrali.

II.

Periodulu alu doilea, alu înfloririi dela 1861—1873.

(Urmare.)

Aceste ar fi, după câtu ținem minte și după datele ce posedem, întâmplările principale prin cari a trecut societatea bisericescu literară a teologilor români, începându din Iulie 1873 până în Iulie 1874. Nu putem se trecem cu vederea și se nu facem cea mai onorabilă amintire la acestu locu Excelenței Sale Metropolitulu român Dr. Ioanū Vancea, care singuru dintre prelații români nu a datu uitării societatea noastră, acésta fiindă a celei mai salutare inspirațiuni române, ci ca unu tată doiosu a cercetat-o în agonie s'a, lăsându la dispozițiune teologilor români 50 fl. v. a. spre acoperirea speselor la casa cându s'ar reînființa, la din contră se se împartă între alumnii români.

Mai aflăm necesaru a amintu, că în anul acesta nu s'au plătit societății contribuțiile îndatinate în anii precedenti, adecă câte 35 cr. la lună, și acésta din cauza nesiguranței în carea ne aflăm față de viitorulu societății. Amu primitu mai multe diare gratis, atât de dincolo câtu și de dinc'ce de Carpați. Asemenea amu primitu gratis unu exemplaru din poesile populare culese în Bucovina de d-lu Simione M. Fl. Marianu, și „Femeile,” de Iuliu Peterzani, traduse de Iuliu. Acestea le-amu exprimat și exprimăm mulțamit.

Revenindu la suplica înaintată Em. Sale la 30 Decemvre 1873, observăm, că aceea nu s'a reînturnat Rectoratulu până în luna lui Noemvre 1874, celu puțin teologilor români numai în 4 Noemvre alu acestui anu li s'a comunicat rezoluțiunea dela Em. S'a prin d-lu Rectoru seminarialu. Acésta rezoluțiune a revoltat nesurde de multu inimilor tuturor teologilor români, ac'el nu numai că era negativă, dér era basată pe nisce motive, pe cari Români e imposibil se-le p'otă mistui. La modestele observațiuni a junilor români se răspunsă cu violința: „*Aci — adecă în Seminarulu centr de Buda-Pesta — nu va fi în veți școala valachică.*”

Și în adevêru, că în acestu Seminaru nu este școala românească până în ziua de astăzi. Unica societate literară română esistentă în Budapesta este „Societatea

FOILETONU.

„PĂRINȚII PATRIEI.”

— Epopeă —

Audiți cum se escusă Efialte trădătoru?
Mai asculta-veți de densusu, de acelu lingușitoru?
Și fi-veți cu nepăsare, cum ați fostu și mai nainte,
940. Când vedeți că trădătorii v' vinde causele slinte?
Nu știți voi că nepăsarea, — ca și ori-care pé-

[catu, —

Se r'ebună ea pe sine într'unu modu înfricoșat?
Ar fi timpulu dér odată se v' deșteptați la minte,
Nu v' luați după fl'ecuri, după deserte cuvinte;
945. Juda v' linge, v' frige ca se-și p'otă umple burta,
Éră voi întodéuna, fiți siguri, veți trage scurta.

Alegerile din țeră s'au finit acumă l'ote,
Domnii au preponderanță și în altu chipu nu se

[p'ote...

R'otele administrării acum ér se înv'ertesc,
950. Și'n ogarșia lor vechiă de siguru t'ote p'ășescu.
E dreptu că rămâne'n țeră câte-o lungă suvenire,
Obvenită din alegeri și de pela cortesire...

Deputații se duc érá, cum d'ic' pentru națiune
S' lucre în dieta țerii, — și nu e nici o minune,

955. Că unora dintre d'ensii le este așa de milă

De bietulu poporu s'eraculu, — ca Țiganulu de

[pilă.

În urmarea celor d'ice, nu este érašii minune,
D'ec'unu deputat udată în marea'i confusiune,
Voindu ca se imăneze alu seu legitimu mandat

960. Înaintea dietei, densusu din er'ore-a prezentat,
Țineți v' bine risulu, prezentat'a o serisore,
Care conține chiar contulu despre sume m'arșore,
Ce le cheltuise densusu se lu alégă de-ablegat.
O! ce smintă omenescă! O! ce curiosu mandat!

965. Diregătorii și domnii tr'iescu acum lume albă,
Ér poporul dela sate, ce-i dreptu, are câte-o jalbă..
E dreptu cumcă și acuma vine câte-unu domnișoru,
Mai face câte-o vizită pe la bietulu de poporu,
Dér din visita acésta — o! ce s'orte schimbătore! —

970. Lucru durerosu... poporul nici o mulțamire n'are.
Când îl v'edū venindū țeranii, sciu ei bine că ce-lu

[dore...

Nu vine elu se le spună cuvinte 'mbucurătore,
D'ice puține cuvinte, dér le d'ice îndesat:
„Taci, plătesce și te cară, ticălosu și blăstemat!”

975. Domnii cei mari fără grije ședū acuma prin palate,
Nu pré multu îi d'ore capulu de poporul dela

[sate...

Și când vorbescu cu poporul se uită la elu pon-

[cișu,

Însé totu lucru'u din lume are câte-unu pov'nișu,
T'ote lucrurile 'n lume sunt supuse la schimbare,
080. R'ota lunei se'nv'irtesce cu celeritate mare...

Acésta lege, veți bine, este foarte generală,
Și domnii nu potu s'o facă — ca se fiă specială.
Deși ei vorbescu acuma din spatele calului,
Vorū mai cerca însé d'ensii grația poporului...

985. Și după ce vorū mai trece anii după numêrtu
[cincl,
Vorū descinde érá domnii la poporul cu opincl.

Rămâne se mai d'ic' încă numai puține cuvinte,
Voi fii nației mele, bine se luați aminte:
Țineți toți cu dreptulu vostru, toți în solidaritate,

990. Nu v' despărțiți deolaltă și luptați pentru drep-

[tate,

De veți fi ca până acuma cu minte destrăbălată,
S' fiți siguri că dreptate nu veți avea niciodată!

995. Ba v' vorū blăstéma fii. Din doué dér ori și care
De siguru puteți alege: blăstémă, binecuv'entare!*

Sigū, 1887.

Ionu Popiliu.

*) Epopea privește numai alegerile din Bănat și Țera ungurescu, întru câtu e vorba și de deputați naționali; ér în cât e vorba de băta și corupțiunii, privește și alegerile din Ardealu.

Petru Maior. — In care sunt coadunați tinerii români dela celelalte trei facultăți, cu localitatea in strada Vătuului, una din cele mai frumoase strade ale acestei capitale a Ungariei, unde din 14 biserici catolice, in 10 se predica in limba germană. Dér se continuăm noi cu firul tragediei noastre, căci până aci a fost numai *initium dolorum*.

Tinerii români, auzind aceste vorbe neașteptate, cerură rezoluțiunea Eminenței Sale Primatului in scris, la ce li-se răspunde, că aceea sună și e îndreptată singur persoanei Rectorului, prin urmare nu li-o poate comunica. Notificându-li se totuși ceva, motivele rezoluțiunii negative, câte ni-le-am putut însemna din gura rectorului seminarial, prin o suplică le-am împărtășit și cu ilustrațiile Sale Episcopului român. Această suplică s'a publicat și in „*Federațiunea*“, și iar românescă editată in Budapesta, de unde fu reproducă in estras și in ziarul maghiar „*Hon*“. Așa a venit la cunoștința Superioratului, carele apoi s'a sculat cu totă furia asupra teologilor români. In fața acestei furtuni teribile, tinerii români se declară solidar in toate câte s'au făcut, și când, că niusințele și pașii lor sunt eflusul consensului tuturor și că prin urmare nu e responsabil in parte individul de celea efectuată, ci iau responsabilitatea solidar asupra lor, ca corpul morală al teologilor români. Chiamați cu toții in corpore la d-lu rector și puși într'un salon sub inspecțiunea prefectului al II, dr. Való Simon, de unde erau poștiți in altă odaie pe rând câte unul pentru a-și da răspunsurile la protocolul despre decurgerea *faptului incriminat*, ca așa aflându-se de unde a eșit inițiativa să se potă pedepsi „culpabilii“: au răspuns toți ca unul: *totu ce s'a făcutu toți au făcutu și decă există culpabilitate in faptul nostru se fimu toți pedepsiți*.

Nu multă după acestu interrogatoriu, tinerii români clerici au fost citați spre a li-se ceti deliberatul. Acesta s'a cetit in prezența intregului superiorat și a tuturor teologilor români. Totu atunci, nu sciu din alu cui îndemn, s'a mai cetit încă odată răspunsul Eminenței sale la petițiunea noastră din 30 Decemvre 1873. Deliberatul se resumă in aceste vorbe: „*să nu mai cuteze teologii români să dea publicității ceea ce se întâmplă in Seminarium, căci oră și cine va mai cuteza acesta va fi eliminat*“. Răspunsul primatului însă, ce ni-s'a cetit acum, deși negativ, era atât de netezit și atât de imblândit, încatu nu lu mai cunoșceai.

Motivul principal, pentru care nu se potă concede societatea teologilor români, se și ea că e împurarea, că seminarium e făcut spre perfecționarea in studiile teologice și după aceea de va rămân timp e liber să se perfecționeze și in limba maternă, ceea ce se potă și neavându tocmai o societate formală. E de însemnat, că prin scrisoarea Emin. Sale se șterse totu odată și școla slavă deja de multu esistență.

E intrebare acum, care ar fi adevăratul răspuns al Eminenței Sale: celu comunicat la 4 Noemvre seu celu auzit și in prezența celorlalți superiori, adică în'ea rectorului, spiritualului și a ambilor prefecti? D-lu spiritualu, chiamându la sine pe unul din tinerii români clerici, i-a zis: „cine v'a pus să faceți ce ați făcut?“ — Și la astfelu de rezoluțiune puteam noi face altmintrelea, respunse respectivulu intrebându? — „De ce nu m'ați intreat pe mine“ — zise spiritualulu — „căci nu acela e fostu răspunsul Em. Sale primatului?“

Puțin ne mai pasă acum, care e răspunsul adevărat al primatului, celu din 4 Nov. seu celu diu urmă, pentru-că și unul și altul este negativ. Amu amintit această numai in interesul adevărului. Cine voesce a se interesa va cerceta atât din acestu incidentu, cât și din precedințele lui, cari au fost și de unde au venit pedecile, ce au făcutu, ca niusințele noastre in restabilirea societății să rămân fără efect.

(Va urma.)

Din camera României.

In șediata dela 16 (28) Decemvre a camerei române s'a prezentat convenția prin care se regulăz granițele dintre România și Austro-Ungaria.

D-lu Lupulescu da cetire raportului asupra acestui proiectu de lege și proiectului.

D-lu Kogălniceanu cere amânarea discuțiunii acestui proiectu de lege de orele elu trebuiesc studiat de aproape.

D-lu Ferichide, ministrul atacerilor streine, se opune la amânare de ore ce s'ar perde timp și acestu proiectu e trebuincios de urgentă pentru a curma conflicete dintre noi și națiunea vecină.

Mai vorbesc pentru amânare d-lu Djuvara și N. Ionescu. Puindu-se la votu amânarea se respinge.

Se deschide discuțiunea asupra luării in considerațiune.

D-lu N. Fleva combate proiectulu de convențiune pentru delimitare, că l prin acestu act s'ar ratifica și de noi răpirea Bucovinei pe care trebuie s'o revendicăm. D-sa face pe scurtu istoricul răpirei Bucovinei și dice că va veta contra acestui proiectu.

D-lu Xenopolu susține proiectulu pentru cuvântul că trebuiesc curmate încălcările ce se factu aș pe fiecare și din cauza multului zel al funcționarilor atât dintr'o parte cât și din cealaltă. D-sa dice că faptele istorice nu sunt aceleași cu faptele de drept ce se voesce a se stabili astăzi. In istorie dreptul e alu aceluia care e mai tare și deci nu se potă revendica unu faptu istoric indeplinit printr'o jalbă la tribunalu seu prin convențiune. In sfârșit, conchide d-sa, prin această convențiune nu se consfințesce o încălcare făcută din

vechime, ci căutăm astăzi a ne păstra moșia ce avem neatinsă. D-sa voesce a face unu cursu istoric asupra răpirei Bucovinei, dér d. Kogălniceanu lu intrepru și lu desminte.

La această discuțiune mai iau parte d-nii Voinov, Djuvara, Nicolae Ionescu și Ferichide, ministrul atacerilor străine, pentru, dând amărunte asupra foloșelor ce se pot trage din această convențiune.

Se cere inchiderea discuțiunii și se primesce. Se pune la votu legea și se primesce cu 92 bile albe.

Italia și Abissinia.

Organulu ministeriului italianu de răboiu „Esercito Italiano“ comunică: Negus (regele Abissiniei) e in marș cu două colone către Massauah; cea dintăiu se mișcă dela Adigrat prin Senafe și Mahio, cea de-a doua dela Adua prin Halai către defileul Taranta, unde amândou se voru întâi, pentru ca să mērgă prin valea Kaddas asupra localităților Uaa și Arkiko. Presupunându aceste, este mai bine a aștepta atacul Negusului in cercul fortificațiunilor. Nu e neprobabil, că Negus a pus sub arme 80,000 de omeni, dér trebuie să ne gândim că armata abissinică, in urma lipsei de mijloce de trai și de apă, e cu neputință să potă rămânea împreună timp mai îndelungat. Mijloculu cel mai corăspunător scopulu de a întâmpina furia Abissinienilor e așteptarea cu paciență. Corpulu italianu este echipat cu cele mai noue mijloce tehnice de atac, intre altele se va folosi și invențiunea italiană a torpilelor de uscat, alu căroru efectu s'a probat forte bine. Decă situațiunea ar cere, voru pleca întăriri noue de trupe; deocamdată se voru imbarca omenii ausiliari pentru a face serviciu la tunuri.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.“)

VIENA, 31 Decemvre. — Situațiunea nu s'a schimbat. Asigurările de pace inlatură, nu-i vorbă, pericolulu iminentu de răboiu, cu toate acestea nu oferă o liniștire durabilă, deoarece măsurile militare ale Rusiei contradic toate asigurările de pace.

LEMBERG, 31 Decemvre. — Comunicări din Chișineu adeveresc, că in Basarabia se concentrează inmasse mari de trupe, care se așeză formând două fronturi, unul către România și altulu către Austria.

BERLIN, 31 Decemvre. — Șuvaloff n'a avut nici o misiune politică.

BELGRADU, 31 Decemvre. — Se crede, că e probabil formarea unui ministeru radicalu cu Sava Gruici in frunte.

DIVERSE.

Pe câți împărați, regi, pași și președinți de republică a îngropat împăratulu Wilhelm. — In timpul celor 90 de ani ai vieții împăratulu actualu alu Germaniei își perdură tronulu in Europa 9 împărați, 52 de regi, 6 sultani, 6 pași și domniri numai in statele-uite ale Americi 21 de președinți de republică. Din acești 96 de monarhi, pași și președinți, trăsesc astăzi numai încă patru: Isabela, fosta regină a Spaniei; Franciscu II., fostu rege alu Neapolului; Amedeu, ex-rege alu Spaniei, și sultanulu Muradu alu V-lea. Ceilalți 90 sunt toți in morminte. Iată-i dela 1797 până astăzi: împărați ai Austriei: Franciscu I. și Ferdinandu I.; împărați ai Franciei: Napoleon I și Napoleon III-lea; — împărați ai Rusiei: Paulu I, Alexandru I, Nicolae I, și Alexandru alu II-lea; — alu Mexicului: Maximilianu II.; — cinci sultani: Selim III, Mustafa IV, Mahomedu II-lea, Abdul-Megid și Abdul-Aziz; — șase pași: Piu VI, Piu VII, Leon XII, Piu VIII, Gregoriu XVI și Piu IX. Regi: trei ai Prusiei: Frideric Wihelm II, Frideric Wilhelm III, Frideric Wilhelm IV; — regi ai Sardiniei: Carol Emanuel Carol Emanuel I, Carol Felice, Carol Albert și Victor Emanol II. devenitu rege alu Italiei; — cinci ai Neapolului: Ferdinand I, Iosifu Bonaparte, Ioachim Murat, Franciscu I. și Ferdinand alu II-lea; — trei ai Portugaliei: Iosifu, Ioan și Maria de Gloria; doi ai Hanoverei: Ernest-Augustu și George V; — doi ai Württembergului: Frideric I. și Wilhelm I; — patru ai Bavariei: Maximilianu Iosifu I., Ludovicu I., Maximilianu II și Ludovicu II inecat mai dēunăzi; — rege alu Westfaliei: Ieronimu Bonaparte; — alu Belgiei: Leopold I.; — alu Greciei: Oto I; — trei ai Olandei: Ludovicu, Guilom I și Guilom II-lea; — trei ai Angliei: Georgiu III, Georgiu IV și Wilam XX; — trei ai Franciei: Ludovicu XVIII, Carolu X și Ludovicu Filipu; — cinci ai Suediei: Gustav IV, Carol XIII, Carol Ioan XIV (Bernadotte) Oscar I și Carol XV; patru ai Danemarcei: Christianu VII, Fridericu IV, Christianu VIII și Frideric VII patru ai Spaniei: Carolu IV, Ferdinand VII, Iosifu Bonaparte și Alfons XII. Cei 21 președinți ai statelor-uite, incepu cu Georgiu Washington și se termină

cu Arturu. Prinții domnitori și cei din case domnitoare morți in timpul acestor 90 ani, sunt la număr 467. Și s'ar potă forte lesne, ca să mai îngrupe pe câțiva.

Tunuri mari. — Fabrica Krup a construitu pentru guvernulu italianu 4 tunuri de o centimetru, cari au să fiă puse in cele două forturi principale din portulu militar dela Spezzia. Eă unele amănunte asupra acestor guri de foc: Lunginea tunulu (țeva) 14 metre. Greutatea țevei 121.000 kgr. Aparatul de inchidere cântărește 3.760 kgr. Greutatea obusului (de oțel) este 1.050 kgr. Incărcătura 320 kgr. Se intrebunțeză puberea brună prismatică, pe care Germanii o laudă mult. Obuzulu trece, la 1 metru dela gură, printr'o placă de cuiră de 0 m., 90 grosime, și la 2 kilometre 500, printr'una de 0 m. 75. Tunurile acestea duc la 12 kilometre. Pentru a le transporta a trebuit să se construiască plat-forme de 22 m. 75, compuse din trei bucăți mobile; fiă-care plat-formă are 16 oții și 32 de roți și este de o greutate de 97.000 kilogr. neincărcate și de 218.000 kilogr. când sunt încărcate. Obuzurile n'au putut pătrunde plăcile construite de casa Gruson pentru forturile dela Spezzia. Fabrica Krupp a inceput de atunci să facă tunuri de 44 centimetru, ale căroru proiectile sunt de o greutate de 2000 kilograme.

Necrologu. George Carol Gärtner, comptabilu, duce dureroasă scire in numele filor săi Victor și Olimpiu, și alu tuturor rudeniilor, despre incetarea din viață a multu iubitei sale soții Ioana Gärtner n. Doot, care a adormit in domnul aș nopte 1/12 ore, după grele suferințe, in etate de 26 de ani și in alu 10-11 ani alu fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământeale ale scumpei răposate se voru înmormânta Sămbătă in 31 Decemvre n. 1887 din casa Nr. 196, Ulița funarilor la 3 ore după amez in cimiterulu evangelicu conf. aug., dela Porta Uliții vămii. Brașov, 29 Decemvre n. Fiă'i țerina ușoră!

Numărulu festiv alu „Gazetei“.

Ziarulu nostru, implinind cu ziua de 31 Decemvre 1887 stilu vechiu ani 50 ai esistenței sale, își va serba in sera acestei zile și in ziua următoare 1 Ianuaru 1888 a cinci-decea aniversare.

Pentru ziua de 1 Ianuaru 1888, Redacțiunea foiei noastre pregătesce unu număr festiv, separat alu „Gazetei Transilvaniei“.

Pentru a înălța serbarea noastră, diaristică, ce va culmina in edarea acestui număr festiv, amu dori să contribue la înfrumșetarea lui câtu mai multu dintre bărbații noștri cu cunoștințe, politici, literați etc., in deosebi bărbații cari au colaborat in acești 50 de ani la „Gazeta“ și „Foiă“ și se află încă in viață.

Li rugăm din nou dér pe această cale să binevoiască a ne trimite câte unu micu productu alu ingeniului lor pentru numărulu festiv. Și fiindcă nu putem să dăm acestui număr o estindere prea mare, fi mai rugăm să ne trimetă numai micu lucrări de puține rânduri, de cuprinsu politicu, literar, social, economic etc., in prosă ori in poezie.

Cei ce voru voi astfel să conlucre la numărulu festiv să binevoiască a ne trimite manuscrisurile lor până la 25 Decemvre st. vechiu 1887.

Pentru ca să se potă lăși câtu mai tare acestu număr, amu stabilitu ca prețu de abonamentu pentru elu suma de 20 cr. v. a. Abonații „Gazetei“ ilu voru primi numai pentru prețulu jumătate. Pentru România: 1 leu pentru neabonați, 50 bani pentru abonați. Abonamentele la numărulu festiv se potă face prin mandate postale până la 25 Decemvre st. v. 1887. Numai trimiterea esemplarelor comandate până la acestu terminu o putem garanta.

Venitul curat alu numărului festiv alu „Gazetei Transilvaniei“ ilu destinăm pentru bibliotecile noastre poporale.

NB. Venitul numărului festiv alu „Gazetei Transilvaniei“ fiindu destinat pentru bibliotecile noastre poporale, nu mai încape vorbă, că cei mai cu dare de mână potă trimite o sumă mai mare decâtu prețulu de abonamentu, cu atâtu mai multu, cu câtu cheltuelile pentru scoterea acestui număr sunt forte mari și deci ar fi de dorit, ca să rămână unu venit mai mărisor in folosulu bibliotecelor. Se înțelege, că numele celor, cari voru contribui peste taxa de abonamentu in acestu scopu de binefacere, voru fi publicate in ziarulu nostru. Ar fi de dorit, ca in diferitele localități câte unu să ia inițiativa de a colecta abonați pentru numărulu festiv și de a face comande mai mari.

Redacțiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Editoru și Redactoru responsabilu, Dr. Aurel Muresianu.

Cursul la bursa de Viena
din 29 Decembrie st. n. 1887.

Renta de aur 5%	96.45	Bonuri croato-slavone	101.-
Renta de harti 5%	80.-	Despagubire p. dijma de vin ung.	98.75
Imprumutul cailor ferate ungare	148.-	Imprumutul cu premiu ung.	119.-
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostu ung. (1-ma emisiune)	93.-	Losurile pentru regularea Tisei si Segedinului	121.50
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostu ung. (2-a emisiune)	—	Renta de harti austriaca	78.50
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostu ung. (3-a emisiune)	110.25	Renta de arg. austr.	79.20
Bonuri rurale ungare	100.-	Renta de aur austr.	107.9
Bonuri cu cl. de sortare	100.50	Losurile din 1860	137.75
Bonuri rurale Banat-Timisa	101.50	Actiunile bancii austro-ungare	858.-
Bonuri cu cl. de sortare	101.-	Act. bancii de credit ung.	270.-
Bonuri rurale transilvane	101.-	Act. bancii de credit austr.	269.90
		Argintul Galbini	6.01
		Imparatesci	10.04
		Napoleon-d'ori	2.87
		Marci 100 imp. germ.	125.90
		Londra 10 Livres sterline	

Cursul pietei Brasov
din 30 Decembrie st. n. 1887.

Banote romanesce	Cump. 8.43	Vend. 8.45
Argint romanesce	8.40	8.43
Napoleon-d'ori	10.03	10.06
Leire turcesce	11.27	11.30
Imperiali	10.26	10.29
Halbeni	5.90	5.92
Serisurile fonc. Albina 6%	101.-	102.-
" " " 5%	98.-	99.-
Table Rusesce	109.-	110.-
Discontul	6 1/2-8%	pe an.

Cea mai buna Hartie de țigarete este veritabilul LE HOUBLON fabricată franceză de GAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

Acastă hartiă se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. J. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru că nu are în consistența sa nici o materie stricătoasă.

17, rue Béranger, à PARIS

Roc de erna de Loden, I. calitate numai fl. 5. II. calitate fl. 6.50.

Cel mai bun, cel mai fin și cel mai durabil Roc de erna de Loden bun din Stiria, în colorile suru și cafeniu și în toate mărimile. — Ca măsură, grosimea la pept.

Jachete de dame, elegante și căldurose, în toate colorile dorite, împleșiți, portă forte plăcută, numai **fl. 1.80.**

Costume gata bărbătesci, pantaloni, roc și giletă lucrate din stoffe bune și durabile de Brunn și Reichenberg, pentru toamnă și erna, călduroși căpșuși, în toate colorile dorite și în toate mărimile, întregul costum costă numai fl. 6.50, II. calitat. fl. 8.50, III. soială cel mai fin fl. 10.50. — Ca măsură ajunge grosimea la pept.

Mantă de ploie de cauciuc cu giugă dimpreună, de Cauciuc-Shooting impermeabilă, vulcanizată, în formă elegantă de palton lung, în timp frumoasă se poate întrebuița pe dosu ca **Paradis.** — Ca măsură ajunge înălțimea staturii **fl. 6.45.**

Invălituri de masă și de pat, de ripsă fină, lucrate cu desenuri multicolore, la toate 4 colțurile cu ciucure de plus. **fl. 1.65.**

Paturi pentru călătorii și pentru cai, groase ca scindura, căldurose, durabile și mari, cu bordure colorate, bucată fl. 1.75, cele mai fine fl. 2.75. **fl. 1.75.**

Saluri, elegante, căldurose, durabile, 7/4 mari, lucrate în colorii fine orientale, cu ciucure de șemilă, fabulos de ieftine, bucată numai fl. 1. **fl. 1.**

Singura espediare cu rambursă, sau cu plată anticipativă, sub garanție prin: **Fekete's Fabriks-Lager te tiger Kleider „zur ung. Krone“ Wien, V. Wehrgasse Nr. 13/59.**

Care este cea mai buna hartiă pentru țigari?

Acastă întrebare foarte importantă pentru fii-care fumătoru de țigari s'a stabilitu deja în modul cel mai nedubios.

Nu este reclamă golă, ci unu fapt constatatu prin autorități științifice de primu rang pe baza analizei comparative a dileritelor harti de țigari mai bune, ce se află în comerț, că harti de țigari

„Les dernières Cartouches“

și **„DOROBANȚULU“** din fabrica **Braunstein Frères** la Parisu, 65 Boulevard Exelmans,

este cu deosebire cea mai ușoară și cea mai escelentă.

După ce s'a stabilitu acăsta între altele prin Dr. Pohl, profesorul la facultatea tehnică în Viena, Dr. Liebermann, profesor și conducător alu stabilimentului chimic de stat în Budapesta, și o analiză comparativă, făcută în Iuliu 1887 după puncte de vedere nouă igienice de către Dr. Soyka, profesor de Hygienă la Universitatea nemțescă din Praga a produsu chiar rezultatul strălucitu, că harti-le de țigari „Les dernières Cartouches“ și „Dorobanțul“ sunt cu 23—74% mai ușore, și că împărțesește fumului de tutun cu 23—77% mai puține părți streine, ca celelalte harti analizate. Veritabilă este numai aceeași hartiă, a cărei Etiquetă s'osemăna cu desenul acui imprimatu și care poartă firma Braunstein Frères.

Fabrica a deschisu unu depositu pentru vândare en gros harti de țigari și a tuburilor pentru țigari

Braunstein Frères, Wien, II., Bez., Negerlegasse Nr. 8, și se află aceste articole la toate firmele mai mari, cari au de vândare asemenea mărfuri. 3—50

O nouă invențiune

care a produsu cu totu dreptul atâta admirațiune, este de inginosulu mecanic ar-tist englesu D-nul Mårston construatu și pentru ori-ce stoffă aplicabilă

Mașină de cusutu universală.

Acăsta face la ori ce lucru de cusutu serviciile cele mai escelente. Costă fără deosebire toate stoffele. Este durabilă din otel și feru. Este simplă și ușor de mânuatu. Se furnisează în stare perfectă de lucru. N'are aprupe nicio dată lipsă de reparațiã

Mașina posedă o întoimire, ca la cusutu să nu se rupă aculu așa ușor și este în totă privința foarte practică. Fiă-care cure-pere-și imediatu acăsta admirabilă mașină de cusutu universală fără prejudițiu, căci eu înapotez îndată fiă-căruia banii, oacă mașina nu funcționează.

Comandele se efectuesc cu rambursă postală și sunt a se adresa singur numai la: **Fekete's Fabriks-Depot neuer Erfindungen,** Wien, Margarethen, Wehrgasse Nr. 13/59. 3—6

IOSIF GAVORA.

Pentru lucru eminent și gustu bun la esposițiunea regnicolară din 1885 din Budapesta, distinsu cu medalia cea mare a esposițiunii.

In Budapesta, strada Váczy Nr. 17.

Recomandă obiectele necesare pentru **adjustarea bisericilor și capelelor** cu cele ce sunt provăduți în abundanță pentru prețurile cele mai moderate, și lucrate cât se poate mai frumoși, anume:

Odașii felon și alte, după ritul gr. orientalu. **Prapori și stindarde pentru reunimi.** Stindarde pentru pompieri, copii de școală, reunimi iconostase, chipuri pentru fruntariu. Inmormântarea Domnului etc. etc.

Primeșcu repararea hainelor vechi precum și aurăirea și argintărea pe lângă prețuri moderate.

Cusături cu aur, argint și haine bisericesci, cusute cu firu de aur, argint și mătasă.

Dantule bisericesci. Invălitore de prestolu. Mărfuri bisericesci. Damaste etc.

Punctualitatea mio potu adeveri prin mai multe sute de epistole de recunoștință.

Cataloge de prețuri a dorință trimittu libere de post-port.

Brassó vármegye alispánjától.

Sz. 11.918/1887. **Hirdetmény.**

Brassó vármegye törvényhatóságának közigazgatási árva és gyámhatósági, valamint a mérték hitelesítő hivatalainál az 1888 évben szükségeltető körülbelül 415 köbméter száraz büktüzifa szállításának biztosítására f. é. Deczember hó 16 tartott verseny tárgyalás eredménye a kiválnaknak meg nem felevén, f. hó 29-én d. e. 10 órakor az alispáni hivatalnál ujabbi versenytárgyalás fog megtartatni, melyre a versenyezni kívánok oly hozzáadással értesitetnek, hogy az 52 frt. bánatpénzzel terhelt 50. kros bélyeggel ellátott zárt irás-beli ajánlatukat fentti nap és óráig adják az alispáni hivatalnál annál inkább is be, mivel 10 órán túl beadott ajánlatok nem fognak tekintet be vétetni.

A szállítási feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó hivatalnál betekintethők.

Brassó, 1887. Deczember hó 23-án.

Roll Gyula, kir. tanácsos alispán.

Avisu d-lorū abonați!

Rugămū pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postalū și numerii de pe fâșia sub care au primitu țiarulū nostru până acuma.

Domnii ce se abonază din nou să binevoiască a scrie adresa lămuritu și să arate și posta ultimă.

Dacă se ivescū iregularități la primirea țiarului onor. abonați suntū rugați a ne încunoscintiă imediatu prin carte postale, ca în cătu depinde dela noi, să se delătoreze.

ADMINISTR. „GAZ. TRANS“